

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/97/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124284267
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:6124284267.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: mBank SPÓLKA AKCYJNA so sídlom Prosta 18, 00-850 Varšava, Poľská republika, IČO: 001254524, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: mBank S.A., pobočka zahraničnej banky so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpený: MCGA legal, s.r.o. so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 715 662, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D. E. F., o zaplatenie 29.066,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10.601,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 950,07 eur od 12.4.2023 do zaplatenia, vo výške 8,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.4.2023 do zaplatenia, vo výške 8,75% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.5.2023 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.6.2023 do zaplatenia, vo výške 9% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.7.2023 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.8.2023 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.9.2023 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.10.2023 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.11.2023 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.12.2023 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.1.2024 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.2.2024 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.3.2024 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.4.2024 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.5.2024 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.6.2024 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.7.2024 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.8.2024 do zaplatenia, vo výške 8,65% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.9.2024 do zaplatenia, vo výške 8,40% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.10.2024 do zaplatenia, vo výške 8,40% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.11.2024 do zaplatenia, vo výške 8,15% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.12.2024 do zaplatenia, vo výške 8,15% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.1.2025 do zaplatenia, vo výške 7,90% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.2.2025 do zaplatenia, vo výške 7,65% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.3.2025 do zaplatenia, vo výške 7,40% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.4.2025 do zaplatenia, vo výške 7,40% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.5.2025 do zaplatenia, vo výške 7,15% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.6.2025 do zaplatenia, vo výške 7,15% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.7.2025 do zaplatenia, vo výške 7,15% ročne zo sumy 332,81 eur od 24.8.2025 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieťa.

Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal proti žalovanému zaplata sumy 29.066,87 eur, úroku v sume 3571,57 eur, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 29.066,87 eur od 12.4.2023 do zaplata a náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvorili prostredníctvom elektronických prostriedkov dňa 15.10.2021 písomnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere mPÔŽIČKA plus č. HNN146471716/2021 (ďalej len „Zmluva“). Na základe §1 Zmluvy poskytol žalobca žalovanému účelový úver vo výške 31.950,- eur na jeho bežný účet mKonto vedený v mBank a žalovaný sa zaviazal splácať istinu spolu s úrokmi formou 96 mesačných splátok vo výške 467,84 eur vždy k 23. dňu každého mesiaca s tým, že prvá splátka úveru môže byť vyššia. Poplatky, úrokové sadzby, ročná percentuálna miera nákladov, ako aj priemerná hodnota RPMN vzťahujúce sa k úveru sú uvedené priamo v Zmluve. Žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v súlade so Zmluvou, čím splnil svoju povinnosť zo Zmluvy. Žalobca ďalej poukázal na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, bod 3.5.5. VOP. Žalovaný čerpal celkovú sumu 31.950,- eur, pričom následne prišlo z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok, keď neuhradil dohodnuté splátky riadne a včas. Keďže si žalovaný neplnil svoje povinnosti v súlade so Zmluvou riadne a včas, žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy v omeškani, a to listom zo dňa 23.02.2023 označeného ako Posledná výzva k uhradeniu dlžnej čiastky / vyhlásenie okamžitej splatnosti. V predmetnej výzve žalobca vyzval žalovaného na zaplata dlžnej čiastky v lehote do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň však upozornil žalovaného, že ak nedôjde vo vyššie uvedenom termíne k uhradeniu dlžnej pohľadávky je táto výzva zároveň aj vyhlásením mimoriadnej okamžitej splatnosti pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uplynutím 15 dní odo dňa doručenia výzvy došlo k zosplateniu úveru. Žalovaný celú dlžnú sumu doposiaľ nezaplatal, napriek zaslanej poslednej výzve na zaplata dlžnej sumy pred podaním žaloby zo dňa 08.03.2024. Žalobca si v konaní uplatňuje nesplatený zostatok istiny a zmluvných úrokov, ako aj úrokov z omeškania. Zároveň si žalobca uplatňuje zákonný úrok z omeškania. Žalobca poskytol dňa 15.10.2021 úver vo výške 31.950,- eur. Žalovaný v zmysle výpisu z účtu uhradil na istinu sumu 2.883,13 eur. V zmysle bodu 1.7 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere: „Na základe údajov a predpokladov podľa čl. 1.6. Zmluvy o úvere uhradí Dlžník splatením Úveru celkovú sumu 44942.29 eur ktorá predstavuje súčet istiny Úveru, úroku z Úveru a Poplatkov a neobsahuje náklady v dôsledku prípadného neplnenia Zmluvy o úvere.“ V zmysle rozhodovacej súdnej praxe, napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020 alebo Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/113/2019 zo dňa 29.06.2020, veriteľ má po zosplatení dlhu nárok na zmluvný úrok vo výške, akú by dlžník zaplatal, keby si svoje povinnosti počas trvania zmluvného vzťahu plnil riadne a včas. Úroky vo výške 3.571,57 eur žalobca identifikuje ako časť nesplateného zostatku zmluvných úrokov, na ktoré má žalobca nárok v zmysle aktuálnej súdnej praxe. Žalobca má nárok na zaplata celkovej sumy úveru 44.942,29 eur predstavujúcu súčet istiny, zmluvných úrokov a poplatkov. Na základe uvedeného žalobca má nárok na popri istine aj na sumu 12.992,29 eur (44942,29 – 31950) predstavujúcu zmluvné úroky a poplatky súvisiace s úverom. Žalobca si však uplatňuje iba zlomok zmluvného úroku, na ktorý by mal aj v zmysle judikatúry nárok. Žalovanú sumu predstavuje nesplatený zostatok istiny vo výške 29.066.87 eur, nesplatený zostatok príslušenstva vo výške 3.571,57 eur a zákonné úroky z omeškania.

2. O nároku žalobcu Okresný súd Banská Bystrica rozhodol tak, že v rámci upomínacieho konania vydal dňa 12.7.2024 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatať žalobcovi dlžnú sumu v súlade so žalobou.

3. Nakoľko nebolo možné žalovanému doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobcu na pokračovanie v konaní voči žalovanej na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 16.11.2025 podal návrh na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci v zmysle Civilného sporového poriadku.

4. Podľa § 116 ods. 1, 2 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

5. Keďže skutočný pobyt žalovaného sa nepodarilo zistiť, oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 26.2.2025. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to výpisom z Obchodného registra žalobcu s prekladom, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere mPôžička plus č. HNN146471716/2021 z 15.10.2021, Výpisom k zmluve na č. HNN146471716, Poslednou výzvou k uhradeniu dlžnej čiastky/ vyhlásenie okamžitej splatnosti z 23.2.2023, Poslednou výzvou k uhradeniu dlžnej čiastky z 10.1.2023, Druhou výzvou k uhradeniu dlžnej čiastky z 31.1.2023, História úveru č. HMM146471716, Poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 8.3.2024 s Podacím hárkom zásielky č. RG264380885SK, Vyjadrením žalobcu z 17.6.2024 s prílohami – údajmi o záväzkoch klienta, Návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde z 26.11.2024, Vyjadrením žalobcu z 28.3.2025 s prílohami, a to žiadosťou o poskytnutie úveru mPôžička plus, skúmaním bonity, sadzovníkom poplatkov, žiadosťou o poskytnutie úveru mPôžička plus, obchodnými podmienkami poskytovania úveru mPôžička plus, vyjadreniami žalobcu zo dňa 4.4.2025, zo dňa 20.6.2025 a zo dňa 6.8.2025 a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 15.10.2021 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere mPôžička plus č. HNN146471716/2021. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského bezúčelového úveru žalovanému vo výške 31.950,- eur. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 5,9 % p.a. resp. 3,9% p.a. v prípade zriadenia Poistenia schopnosti splácať so spoločnosťou BNP Paribas Cardif Poistovňa, a.s. (na čas platného uzatvoreného poistenia). RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 9,4 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 96 mesačných splátkach po 467,84 eur vždy ku 23. dňu každého mesiaca. Prvá splátka úveru môže byť vyššia ako nasledujúce splátky. Termín konečnej splatnosti úveru je 23.10.2029. Na základe údajov a predpokladov podľa čl. 1.6. Zmluvy o úvere uhradí dlžník splatením úveru celkovú sumu 44942,29 eur, ktorá predstavuje súčet istiny úveru, úroku z úveru a poplatkov a neobsahuje náklady v dôsledku prípadného neplnenia zmluvy o úvere (bod 1.7 zmluvy).

8. Podľa bodu 1.2.5 Obchodných podmienok poskytovania úveru mPôžička PlusDlžník účinných od 25.5.2018 je definovaný Harmonogram ako splátkový kalendár obsahujúci výšku a počet Splátok a termíny Dní splatnosti, ktorý je Dlžníkovi doručený ako príloha Zmluvy o úvere v deň uzatvorenia zmluvy a je Dlžníkovi prístupný aj prostredníctvom Internet Banking u pri čerpaní Úveru. V Internet Banking u je Dlžníkovi k dispozícii aktuálna verzia Harmonogramu.

9. Podľa bodu 2.2.1 Obchodných podmienok poskytovania úveru mPôžička PlusDlžník účinných od 25.5.2018 Dlžník spláca Úver úhradou Splátok vo výške, počte a termínoch podľa Harmonogramu. Dlžník obdrží Harmonogram pri uzatvorení Zmluvy o úvere a taktiež prostredníctvom Internet Banking u. Harmonogram je vyhotovený v súlade s nasledovnými zásadami: a) termín poskytnutia Úveru a následne Deň splatnosti určuje mBank po dohode s Dlžníkom na konkrétny deň kalendárneho mesiaca, b) ak Deň splatnosti pripadá na Voľný deň, tak dňom splátky bude prvý Bankový pracovný deň nasledujúci po Voľnom dni.

10. Podľa bodu 2.2.3 Obchodných podmienok poskytovania úveru mPôžička PlusDlžník účinných od 25.5.2018 uhradí úroky z Úveru za obdobie od čerpania Úveru po deň predchádzajúci splateniu Úveru, a to podľa Harmonogramu. Splátky sú uhrádzané mesačne. Splatnosť prvej Splátky nastáva najskôr po 28 dňoch od čerpania Úveru, nie však neskôr ako po 61 dňoch odo dňa čerpania Úveru.

11. Z Poslednej výzvy k uhradeniu dlžnej čiastky / vyhlásenia okamžitej splatnosti z 23.2.2023 vyplýva, že žalobca eviduje voči žalovanému k uvedenému dňu dlh v sume 786,37 eur, pričom žalovaného vyzval

na úhradu dlhu do 15 dní od doručenia výzvy. Žalobca žalovaného upozornil, že dňom nasledujúcim po uplynutí tejto lehoty dôjde k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru.

12. Z prvej výzvy k uhradeniu dlžnej čiastky z 10.1.2023 vyplýva, že žalobca eviduje voči žalovanému k uvedenému dňu dlh v sume 392,50 eur, pričom žalovaného vyzval na úhradu tohto dlhu.

13. Z prvej výzvy k uhradeniu dlžnej čiastky z 31.1.2023 vyplýva, že žalobca eviduje voči žalovanému k uvedenému dňu dlh v sume 782,60 eur, pričom žalovaného vyzval na úhradu tohto dlhu.

14. Z predloženej Histórie úveru HNN146471716 vyplýva, že k poskytnutiu (otvoreniu úveru) došlo 15.10.2021, pričom istina úveru predstavuje 31950,- eur. V období od 23.11.2021 do 23.12.2022 uhradil žalovaný splátkami na istinu sumu 2.883,13 eur, na úroky spolu 1.025,77 eur a na poistenie sumu 798,80 eur.

15. Poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 8.3.2024 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy istiny 29.066,87 eur, zostatku príslušenstva v sume 3.571,57 eur a zákonného úroku z omeškania do piatich dní od doručenia výzvy. Podľa predloženého podacieho hárku bola zásielka s výzvou, adresovaná žalovanému, podaná na pošte dňa 5.4.2024 a uložená na pošte dňa 10.4.2024 s označením „adresát nezastihnutý“.

16. Z vyjadrenia žalobcu z 17.6.2024 vyplýva, že žalovaný v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol príjem vo výške 3.000,- eur, ktorý žalobca overil z výpisu z bežného účtu žalovaného, podľa ktorého bol priemerný mesačný príjem žalovaného vo výške 2.466,- eur. Žalovaný výšku výdavkov uviedol v sume 100,- eur. Žalobca stanovil životné náklady žalovaného podľa svojho interného ekonomického modelu (pracujúceho so štatistickými dátami a aktuálnymi údajmi životných nákladov a normatívnych nákladov na bývanie) na sumu 218,06 eur. Výšku splátok úverov žalovaný uviedol v sume 0,- eur. Dotazom do úverového registra žalobca zistil úverové zaťaženie vo výške 360,- eur. Na základe zistených skutočností, porovnaním príjmov a výdavkov žalovaného, určil žalobca výšku splátky nového úveru na sumu 387,96 eur. Žalobca má za to, že dostatočne a s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Spoločne s týmto podaním žalobca predložil aj listinu „Údaje o záväzkoch klienta (CBCB)“ ako vyjadrenie ku skúmaniu bonity žalovaného.

17. Žalobca vo vyjadrení z 28.3.2025 uviedol, že poskytol žalovanému úver vo výške 31.950,- eur. Žalovaný uhradil sumu na istinu vo výške 2.883,13 eur. Po zosplatnení úveru Žalovaný neuhradil žiadnu ďalšiu splátku na istinu, teda žalovaná suma pripadajúca na istinu ku dňu podania tohto Vyjadrenia predstavuje sumu 29.066,87 eur. Žalovaný uhradil na istinu spolu 2.883,13 eur, na úroky spolu 1.025,77 eur a poistenie spolu 798,80 eur. Suma 31.950,- eur tvorí istina poskytnutého úveru. Žalovaný sa však v zmysle Zmluvy zaviazal splácať celkovú sumu 44.942,29 eur, a to mesačnými splátkami vo výške 467,84 eur, ktoré zahŕňajú súčet istiny Úveru, úroku z Úveru a Poplatkov a neobsahuje náklady v dôsledku prípadného neplnenia Zmluvy. V zmysle § 4 bodu 4.2 písm. a) za poskytnutie úveru neplatil Žalovaný žiaden poplatok. Uvedené vychádza aj zo Sadzobníka platného a účinného od 01.10.2021: „Spracovanie žiadosti a poskytnutie úveru je zadarmo, rovnako ako predčasné splatenie časti alebo celého úveru.“ Úver bol úročený v súlade s § 2 bodom 2.1 Zmluvy, ako aj s Úrokovým lístkom s účinnosťou od 14.06.2021. Žalobca zároveň predkladá Žiadosť o poskytnutie úveru mPŔŽIČKA plus, v zmysle ktorej ročná úroková sadzba platná ku dňu podania žiadosti o Úver bola vo výške 3,9 %. Žalovaný sa v zmysle § 1 bod 1.4 Zmluvy zaviazal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 467,84 eur formou 96 mesačných splátok, a to vždy k 23. dňu mesiaca. Prvá a posledná splátka Úveru mohla byť vyššia, ostatné splátky sú vo výške určenej v bode 1.4 Zmluvy. Termín konečnej splatnosti, v prípade riadneho a včasného splácania Úveru, bol v Zmluve dohodnutý ku dňu 23.10.2029. Žalovaný splácal poskytnutý úver, pričom sa už v 04/2022 dostal do omeškania, kedy neuhradil mesačnú splátku k 23. dňu v mesiaci vo výške 467,84 eur v zmysle Zmluvy. Následne žalovaný v 05/2022 a 06/2022 splatil mesačné splátky včas, avšak v 07/2022 sa dostal opäť do omeškania. Po úhrade mesačnej splátky 08/2022 žalovaný neuhradil žiadnu mesačnú splátku, pričom ho žalobca na úhradu vyzýval Upomienkami, ktoré žalobca predložil súdu s Návrhom na vydanie platobného rozkazu. Keďže si žalovaný neplnil svoje povinnosti v súlade so Zmluvou riadne a včas, žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy v omeškaní, a to listom zo dňa 23.02.2023 označeného ako Posledná výzva k uhradeniu dlžnej čiastky / vyhlásenie okamžitej splatnosti. V predmetnej výzve žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky v lehote do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň však upozornil žalovaného, že ak nedôjde vo vyššie uvedenom termíne

k uhradeniu dlžnej pohľadávky je táto výzva zároveň aj vyhlásením mimoriadnej okamžitej splatnosti pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uplynutím 15 dní odo dňa doručenia výzvy došlo k zosplatneniu úveru. Žalovaný v žiadosti o poskytnutie úveru uviedol príjem vo výške 3.000,- eur, ktorý žalobca overil z výpisu z bežného účtu žalovaného, podľa ktorého bol priemerný mesačný príjem Žalovaného vo výške 2.466,- eur. Žalovaný výšku výdavkov uviedol v sume 100,- eur. Žalobca stanovil životné náklady žalovaného podľa svojho interného ekonomického modelu (pracujúceho so štatistickými dátami a aktuálnymi údajmi životných nákladov a normatívnych nákladov na bývanie) na sumu 218,06 eur. Výšku splátok úverov žalovaný uviedol v sume 0,- eur. Dotazom do úverového registra žalobca zistil úverové zaťaženie vo výške 360,- eur. Na základe zistených skutočností, porovnaním príjmov a výdavkov žalovaného, určil žalobca výšku splátky nového úveru na sumu 387,96 eur. Žalobca má za to, že dostatočne a s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. V zmysle § 1 bod 1.6 Zmluvy a v súlade s prílohou č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon“) bola určená výška ročnej percentuálnej miery nákladov na 9,4 %. Zároveň žalobca uvádza, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona, ako aj celkovú čiastku Úveru, ktorá bola určená v bode 1.7 Zmluvy na sumu 44.942,29 eur. Žalobca má za to, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti a na základe vyššie uvedených skutočností postupoval v súlade so zákonom a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je platné. V prípade, ak by však súd nepovažoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za platné, žalobca navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie nezaplatených splatných splátok.

18. Z predloženej Žiadosti o poskytnutie úveru mPôžička plus z 15.10.2021 vyplýva, že žalovaný bol slobodný, nemal žiadne vyživovacie povinnosti, pričom čistý mesačný príjem mal byť 3000,- eur a ako jediný záväzok uviedol osobné mesačné náklady na bývanie predstavovali 100,- eur. Žalobca predložil aj listinu „Údaje o záväzkoch klienta (CBCB)“ ako výpis z internej databázy, z ktorej listiny nevyplývajú žiadne ďalšie záväzky žalovaného.

19. Žalobca v podaní z 4.4.2025 uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších tvrdení vrátane tvrdení, ktoré uviedol vo vyjadrení zo dňa 28.03.2025 a svoj nárok považuje za preukázaný a odôvodnený. Zároveň uvádza, že v prípade, ak by súd považoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za neplatné, tak požaduje, aby mu súd priznal nárok na zaplatenie nezaplatených splatných splátok.

20. Vo vyjadrení z 20.6.2025 žalobca uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších tvrdení vrátane tvrdení, ktoré uviedol vo vyjadrení zo dňa 28.03.2025 a svoj nárok považuje za preukázaný a odôvodnený. Zároveň uvádza, že v prípade, ak by súd považoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za neplatné, tak požaduje, aby mu súd priznal nárok na zaplatenie nezaplatených splatných splátok

21. Vo vyjadrení z 6.8.2025 žalobca uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších tvrdení vrátane tvrdení a svoj nárok považuje za preukázaný a odôvodnený. Zároveň uvádza, že v prípade, ak by súd považoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za neplatné, tak požaduje, aby mu súd priznal nárok na zaplatenie nezaplatených splatných splátok

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b)

a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľa, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

26. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvoj tretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

28. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

30. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

31. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

37. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

39. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

40. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

41. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

42. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

43. Ako vyplýva z § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

44. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 15.10.2021 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského bezúčelového úveru žalovanému vo výške 31.950,- eur. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 5,9 % p.a. resp. 3,9% p.a. v prípade zriadenia poistenia schopnosti splácať úver, na čas platného uzatvoreného poistenia. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 9,4 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 96 mesačných splátkach po 467,84 eur vždy ku 23. dňu každého mesiaca. Ako termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený v zmluve deň 23.10.2029. Na základe údajov a predpokladov podľa čl. 1.6. Zmluvy o úvere uhradil dlžník splatením úveru celkovú sumu 44942,29 eur, ktorá predstavuje súčet istiny úveru, úroku z úveru a poplatkov a neobsahuje náklady v dôsledku prípadného neplnenia zmluvy o úvere (bod 1.7 zmluvy). Tu je potrebné zdôrazniť, že zmluva v bode 4 považuje za poplatky poplatok za poskytnutie úveru, ako aj poistné či ďalšie poplatky podľa sadzobníka za služby žiadané dlžníkom nad rámec poskytnutia úveru.

46. Žalovaný k predmetnej zmluve uhradil celkovo 4707,70 eur, ktoré platby žalobca zarátal na istinu v sume 2.883,13 eur, na úroky v sume 1.025,77 eur a na poistenie v sume 798,80 eur.

47. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

48. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

49. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

50. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné.

51. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

52. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

53. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

54. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

55. V zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, pričom z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je zrejmé, že za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok.

56. Ako je zrejmé zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, splatnosť úveru bola rozvrhnutá na 96 mesiacov. Prvá splátka bola splatná dňa 23.11.2021 (vychádzajúc z predloženej História úveru HNN146471716 a bodu 2.2.3 predložených Obchodných podmienok poskytovania úveru mPôžička PlusDlžník účinných od 25.5.2018). Žaloba bola podaná na súde dňa 12.4.2024. Premlčaná tak nemohla byť žiadna splátka úveru.

57. Súd ďalej skúmal, či predmetný úver spĺňa všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, účinným v čase uzavretia zmluvy.

58. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie úninjné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

59. Súd v konaní zistil, že žalobca skúmal bonitu žalovaného predtým ako s ním vstúpil do zmluvného vzťahu, t.j. jej schopnosť úver v budúcnosti splácať, avšak je potrebné uviesť, že toto skúmanie sa na základe predložených listinných dôkazov javí iba ako formálne respektíve, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať súdu skúmanie bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou.

60. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne

podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23.09.2020).

61. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu spotrebiteľa a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

62. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami. Tu je potrebné uviesť, že žalobca po výzve konajúceho súdu ako aj výzve v rámci upomínacieho konania tvrdil, že preveroval skutočnosti uvedené žalovaným v žiadosti, nepredložil však súdu žiaden dôkaz z ktorého by bolo možné overiť, či deklarované skúmanie bolo aj realizované a či jeho výsledky zodpovedali žalobcom tvrdenému skutkovému stavu. Už len základný údaj o príjme žalovaného v sume 3000,- eur mesačne nie je možné overiť zo žiadneho predloženého dôkazu, okrem tvrdia žalovaného v žiadosti o poskytnutie úveru. Ani uvádzané úverové zaťaženie žalovaného vo výške 360,- eur mesačne nie je možné overiť žiadnou predloženou listinou, navyac v samotnej žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný neuvádza žiadne úverové zaťaženie a ako jediný výdavok uvádza výdavok na bývanie v sume 100,- eur mesačne bez bližšej špecifikácie. S takýmito údajmi by sa však pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou nemohol žalobca pred poskytnutím úveru za žiadnych okolností uspokojiť.

63. Pokiaľ ide o skúmanie príjmov na strane žalovaného, zo žiadneho žalobcom predloženého dôkazu nevyplývalo, že skutočný mesačný čistý príjem žalovaného bol 3000,- eur (mimo tvrdenia samotného žalovaného v žiadosti o poskytnutie úveru).

64. Pokiaľ ide o skúmanie výdavkov na strane žalovaného, žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz, mimo jedného predloženého reportu o úverovom zaťažení žalovaného, z ktorého výpisu mimochodom nevyplýva žiadne úverové zaťaženie žalovaného, že by skutočne skúmal výdavkovú stranu bonity žalovaného pred poskytnutím úveru. Tu je potrebné zdôrazniť, že podstatnou skutočnosťou je, že ak aj žalobca skúmal bonitu s odbornou starostlivosťou, toto v konaní súdu nepreukázal, a to napriek výzvam súdu. Samotné tvrdenie o skúmaní bonity žalovaného nepostačuje.

65. Nie je preto možné overiť a dospieť k jednoznačnému záveru, že pravidelný mesačný príjem žalovaného sa skutočne pohybuje na deklarovanej úrovni 3000,- eur, a ani jeho úverové zaťaženie, navyac bez zisťovania skutočných životných nákladov, ktoré zisťovanie žalobca ani netvrdí. Dôležité pritom bolo skúmať nie len príjmovú časť, ale aj skutočné výdavky žalovaného preukázaním ďalších dokladov.

66. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do predloženého reportu banky, nie je dostatočné. Táto databáza nemôže dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Žalobca nepreukázal, že skúmal domáce výdavky žalovaného.

67. Žalobca vôbec za daných okolností neskúmal ďalej jej majetkové pomery, najmä vo vzťahu k nevyhnutným výdavkom na živobytie (doklady SIPO, bežné výdavky, iné dlhy).

68. Najzávažnejším nedostatkom pri skúmaní bonity žalovaného teda je, že nedošlo ku skutočnému overeniu výdavkov na strane žalovaného. Žalobca neskúmal skutočné výdavky na strane žalovaného, starostlivosť o ďalšie osoby a podobne. Nie je jasné aké výdavky na živobytie mal žalovaný, aké náklady mal na bývanie. Uvedené skutočnosti nemohli ostať nepovšimnuté pri riadnom skúmaní bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou, vrátane jeho bežných výdavkov, nie iba úverového zaťaženia.

69. Náklady na bývanie a ďalšie nevyhnutné výdavky a ani celkové výdavkové zaťaženie žalovaného (mimo úverového zaťaženia predloženým reportom) žalobca preukázateľne neskúmal, preto uvedené minimálne nezodpovedá odbornej starostlivosti dodávateľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno čo sa týka skúmania pravidelných výdavkov žalovaného pred samotným uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Napriek uvedenému poskytol žalovanému úver vo výške 31.950,- eur. V tejto súvislosti súd poukazuje na názor vyslovený v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 530/2024 zo dňa 12.02.2025, že povinnosť posúdiť úverovú bonitu klienta (akokoľvek správne) by nedávala zmysel, ak by mohol veriteľ poskytovať úvery aj napriek negatívnym výsledkom posúdenia bonity klienta – posúdenie sa predsa vykonáva preto, aby sa zamedzilo poskytovaniu úverov nebonitným klientom.

70. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjmoch žalovaného, o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, pri uzatváraní zmluvy, skutočne preverené úverové zaťaženie na strane žalovaného. Súd nemá za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovaného, teda kde tento býval, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzal a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jeho výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Bez toho, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovaného, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

71. Súd má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno čo sa týka skúmania pravidelných výdavkov žalovaného pred samotným uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Nahliadnutie do databáz úverových registrov a databáz bánk za účelom skúmania výdavkov žalovaného súd nepovažuje za dostatočné. Výpisy z týchto databáz nepodávajú kompletný obraz o výdavkoch žiadateľa – žalovaného, nakoľko výdavkami klienta sú aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ žalobca nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či spotrebiteľ je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/18/2022 z 28.06.2022 obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/15/2022 z 24. 11. 2022).

72. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz bánk nie je dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať obraz ani o výdavkoch klienta. Pri overovaní bonity žalovaného nemal žalobca k dispozícii údaje o výdavkoch žalovaného, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovaného o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/144/2019 z 27. 05. 2020 v súvislosti s posudzovaním bonity žalovaného v obdobnej veci žalobcu.)

73. Uvedené je možné považovať iba za formálne overenie bonity žalovaného, nie však skutočné overenie bonity s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

74. Povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/

EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

75. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

76. Súd rozhodujúci vo veci je teda povinný (ex officio) sa vysporiadať so všetkými konkrétnymi okolnosťami prípadu a v rámci rozhodnutia spotrebiteľovi odôvodniť, prečo preskúmanie jeho bonity veriteľom bolo/nebolo v súlade nielen so slovenskými právnymi predpismi, ale aj normami európskeho práva. Ak vychádzame z myšlienky, že spotrebiteľ nedisponuje potrebnými znalosťami a skúsenosťami na posúdenie jeho možnosti a schopnosti splácať úver v čase jeho poskytnutia, potom nemožno očakávať ani to, že tieto skúsenosti zrazu nenadobudne v priebehu súdneho konania. Odôvodnenie preto musí zodpovedať tomuto základnému predpokladu – spotrebiteľ by mal z rozhodnutia pochopiť aspoň v základoch, čo a prečo veriteľ zisťoval, čo zistil, ako sa s tými skutočnosťami vysporiadal a napokon či to urobil správne, a preto mu mohol úver poskytnúť. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 530/2024 zo dňa 12.02.2025).

77. Pri poskytnutí úveru spotrebiteľovi bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

78. Ďalej je však potrebné uviesť, že predmetný úver je bezúročný aj z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch.

79. V zmluve sa totiž nenachádzajú jednoznačným, zrozumiteľným a transparentným spôsobom uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Nie je zrejmé, či medzi tieto predpoklady patria aj poplatky, napríklad poplatok za poistenie, prípadne aj iné poplatky uvedené v bode 4. zmluvy. Nie je zrejmé s akou výškou splátky žalobca operoval pri výpočte RPMN uvedeného vo formulári zmluvy, nakoľko v zmluve je uvedené, že výška prvej splátky môže byť iná výška ostatných splátok, avšak nie je v zmluve výslovne uvedená. Nie je zrejmé aké celkové náklady pri výpočte RPMN žalobca zohľadňoval, a to aj s poukazom na variabilitu ročnej úrokovej sadzby v závislosti od toho, či spotrebiteľ uzavrie poistenie schopnosti splácať úver. Nie je teda zrejmé, pre ktorý prípad je uvedené hodnota RPMN vo výške 9,4%, či s uzavretým poistením alebo bez neho, pričom úroková sadzba je v jednom prípade 5,9% ročne a v druhom 3,9 % ročne. V zmysle najaktuálnejšieho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 dané predpoklady musia byť v zmluve konkrétne a jednoznačne uvedené, a nie koncipované tak, že spotrebiteľ si ich bude musieť sám identifikovať a vyhodnotiť ustanovenie článku 7. Vzhľadom na absenciu predpokladu v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona.

80. Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol

sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy (porovnaj Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 23. januára 2025 vo veci C 677/23).

81. Vo svetle citovaného rozsudku Súdneho dvora EÚ je potrebné znenie § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch chápať tak, že v zmluve musí byť uvedená správna RPMN a zároveň všetky predpoklady, ktoré boli použité na jej výpočet. Tieto predpoklady nemôžu byť roztrúsené v texte zmluvy tak, aby nútili spotrebiteľa vlastnou pátracou, resp. vyhľadávacou činnosťou dané predpoklady identifikovať a zhrnúť. Predmetom konania je spotrebiteľský nárok, ktorý je harmonizovaný právom Európskej únie. Rozsudky Súdneho dvora EÚ majú prednosť pred vnútroštátnymi prameňmi práva a v rozsahu, v ktorom vnútroštátne právo im odporuje, ma súd povinnosť zdržať sa aplikácie konfliktného vnútroštátneho práva. Mimo rozumných pochybností doterajšia judikatúra Najvyššieho súdu SR ohľadne uvedenej otázky (R 86/2021), bola medzičasom prekoná rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23. Súd sa preto musel odkloniť od záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci zverejnenej v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 86/2021 (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp/10/2025 z 19. 06. 2025, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27CoCsp/12/2025 z 16. 07. 2025, osobitne v obdobnej veci žalobcu porovnaj v súvislostiach závery uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/30/2024 z 27. 02. 2025).

82. V tejto súvislosti a odhliadnuc od vyššie uvedeného je potrebné zdôrazniť, že predmetný úver je bezúročný aj z dôvodu absencie údajov o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom ako jedného z predpokladov pre výpočet RPMN (obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ totiž ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov, táto je definovaná v ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 9 ods. 2 písm. h) o spotrebiteľských úveroch. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalovaného ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku. V súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16CoCsp/13/2022 z 27. 03. 2023, ktorý vyššie uvedený nedostatok v obdobnej veci žalobcu považoval za dôvod bezúročnosti spotrebiteľského úveru.

83. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 9 ods.2 písm. h) tohto právneho predpisu. (v súlade s uvedeným porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/36/2022 z 24. 04. 2023 v súvislosti s absenciou uvedenej náležitosti v obdobnej veci iného dodávateľa).

84. V danom prípade nie je naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch ani v tom zmysle, že pokiaľ zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, zo zmluvy nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalovaným v zmluve deklarovaných.

85. Žalobca udáva bodoch 1.3, 1.4 a 1.7 zmluvy, že výška mesačnej splátky je 467,84 eur, počet splátok 96 a celková čiastka úveru je 44.942,29 eur. Avšak 96 splátok po 467,84 eur predstavuje spolu sumu 44.912,64 eur. Žalobca ako spotrebiteľ tak pri uzatváraní zmluvy mohol mať jednoznačne pochybnosti o rozsahu svojho záväzku zo zmluvy. Pokiaľ napríklad výška niektorej splátky bola iná, ako vo formulári zmluvy deklarovaná, v samotnej zmluve akékoľvek vysvetlenie chýba, pričom údaje v nej uvedené

nekorešpondujú so skutočnosť, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

86. Pokiaľ sa v zmluve uvádza, že prvá splátka úveru môže byť vyššia ako nasledujúce splátky (bod 1.4. zmluvy), uvedené nevysvetľuje vyššie uvedený rozdiel v celkovej čiastke úveru (táto je nižšie ako uvedená v zmluve). Navyiac toto ustanovenie bez stanovenia konkrétnej výšky prvej splátky je ďalším dôvodom bezúročnosti úveru pre neuvedenie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko tak v zmluve absentuje uvedenie výšky splátok úveru.

87. Z ďalšej žalobcom predloženej listiny, a to História úveru vyplýva, že prvá splátka istiny úveru a úroku z úveru predstavovala sumu 417,26 eur, s poistením už predstavovala sumu 497,14 eur. Druhá splátka predstavovala sumu 387,96 eur, s poistením už predstavovala sumu 467,84 eur. Uvedené skutočnosti však nevyplývajú z obsahu zmluvného formulára. Nie je potom ani zrejme aká bola napríklad výška poslednej splátky, ak mala byť zachovaná celková čiastka uvedená v zmluve, alebo počet všetkých splátok 96. Uvedené údaje v zmluve v spojení s variabilnou úrokovou sadzbou v závislosti od uzavretia poistenia schopnosti splácať úver (aj to iba na obdobie platne dojednaného poistenia) a jediným údajom o RPMN, absenciou celkových nákladov spotrebiteľa, nejasného znenia bodu 1.7 zmluvy, keď nie je zrejme aké konkrétne poplatky sú súčasťou celkovej čiastky (žalobca uvádza navyiac pojem „celková suma“ úveru) sú v celkovom súhrne maximálne zmatečné a nejednoznačné vo vzťahu k rozsahu záväzku žalovaného.

88. Uvedené jednoznačne spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto súvislosti, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiastky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej)

89. V tejto súvislosti je potrebné v súlade s judikatúrou vyjadreným názorom poznamenať, že splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nie len formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou pravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednaní a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel (porovnaj uznesenie Najvyššieho súd sp.zn. 4Cdo/130/2022 z 24. 10. 2023).

90. V súvislosti s nesprávnou sumou celkovej čiastky úveru v zmluvnom formulári, uvedeníu tejto hodnoty nesprávne zavádzajúco v neprospech spotrebiteľa, prípadne nezahrnutím ďalších nákladov a poplatkov do tejto sumy alebo rozdielnou výškou splátok úveru bez náležitého vysvetlenia vo formulári zmluvy, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vo veciach iných dodávateľov, súd poukazuje na bohatú judikatúru odvolacích súdov, príkladom rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp/52/2020 z 29. 06. 2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/2/2019 z 02. 05. 2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19CoCsp/36/2020 z 17. 06. 2021, kde sa súd zaoberal matematickým prepočtom a nesprávnemu uvedeníu celkovej čiastky úveru.

91. Už pre absenciu jedinej povinnej náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

92. Žalobca mohol mať v danom prípade na základe predmetnej úverovej zmluvy najviac nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov).

93. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci. Žalobca tak mal možnosť, a to aj po opakovaných výzvach súdu a dokonca naviac tiež na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení zo strany súdu, aby predložil súdu ďalšie listiny, či dôkazy preukazujúce jeho nárok. Vzhľadom na postavenie žalobcu v spore je v zásade neprípustné, aby dodatočne predkladal súdu dôkazy po vyhlásení dokazovania za skončené, resp. aby na takéto dôkazy odvolací súd prihliadal. Odvolací súd je síce aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie (I. ÚS 10/2017, III. ÚS 141/2019).

94. V prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako sa ním súd zaoberal vyššie (neskúmanie bonity, absencia obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere), jedná sa iba o nárok na splatnú istinu úveru, respektíve istinu splátok, ktoré sa doposiaľ stali splatnými, a to hneď z viacerých dôvodov.

95. V prvom rade je to dôsledok neskúmania bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou, nakoľko takýto dôsledok je časťou aplikačnej praxe odvolacích súdov spájaný aj s nedodržaním skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou (vyššie cit. ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Za týchto okolností žalobca zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ale naopak, tieto svoje povinnosti porušil, keď riadne neskúmal príjem a výdavky žalovaného, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona prvá veta, t.j., že žalobca nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/31/2023 z 30. 01. 2024).

96. Žalobcovi tak mohol súd priznať iba istinu doposiaľ splatných splátok.

97. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v danom prípade nemožno považovať za platné.

98. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

99. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

100. Ako to vyplýva zo žalobcom predložených listinných dôkazov ani jedna z výziev zo dňa 10.1.2023, zo dňa 31.1.2023 a vyhlásenie okamžitej splatnosti z 23.2.2023 nebola preukázateľne doručená do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca totiž nepreukázal ani len odoslanie týchto výziev žalovanému (hoci len poštovým podacím hárkom), nemohol tak preukázať ich doručenie do dispozície žalovaného.

101. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženíím do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz. NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

102. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020, v ktorom uviedol, že: „Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie "dostane do jeho dispozície sféry" nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávného úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Prítom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právného úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností.“

103. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj samotného zosplatnenia úveru ležalo na žalobcovi. Dôkazy, ktoré by preukazovali doručenie zosplatnenia, neboli žalobcom v konaní prezentované (porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17CoCsp/15/2022 z 28. 4. 2022).

104. Výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť rovnako ako žiadosť o splatenie celého zostatku úveru naraz podľa § 565 Občianskeho zákonníka, dlžníkovi riadne doručená, inak je predčasné splatenie úveru neplatné. Žalobca tak v danom prípade nepreukázal platné predčasné splatenie úveru.

105. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, v prípade doručenia výzvy pred zosplatnením ako aj samotného zosplatnenia do dispozície sféry žalovaného, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti medziúveru nie je možné považovať za platné.

106. V samotnej výzve z 23.2.2023 je iba konštatované, že bude vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, pretože žalovaný neuhradil dlžnú sumu 786,37 eur, pozostávajúcu z istiny po lehote splatnosti v sume 587,94 eur, nezaplatených úrokov v sume 198,43 eur a poplatkov v sume 0,00 eur. Z obsahu tohto podania nie je jednoznačne zistiteľné pre ktorú splátku mieni žalobca postupovať podľa § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z obsahu Výzvy k splateniu celého úveru vyplýva, že listina bola vyhotovená dňa 23.2.2023, v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru, žalobca žalovaného vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru na základe tejto zmluvy. Žalobca navyše podmieňuje vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nezaplatením dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy, ktoré doručenie však v zmysle už vyššie uvedeného ani nepreukázal. Z obsahu tejto listiny ide o písomný jednostranný prejav veriteľa voči dlžníkovi. Z listiny z 23.2.2023 však nevyplýva, pre ktorú splátku dochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ. Keďže predčasné zosplatnenie pohľadávky žalobcom ako dodávateľom neobsahuje jednoznačné, jasné a určité nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie týchto jednotlivých úkonov tak, aby spotrebiteľ, teda aj žalovaný, týmto úkonom porozumel a skutkový dej mal nezameniteľný, k platnému zosplatneniu úveru pre jeho neurčitosť § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedošlo. Hmotnoprávne úkony žalobcu svojim obsahom odporujú zákonu, a to § 53 ods. 9 a § 565 pre absenciu nezameniteľného uvedenia splátky pre ktorú žalobca pristupuje k mimoriadnej splatnosti úveru a okolnosti za akých k tomu došlo, preto takýto nejednoznačný právny úkon nemôže mať žiadne právne následky. Pre absolútnu neplatnosť právného úkonu podľa § 39 Občianskeho zákonníka je súd povinný prihliadať ex offa (porovnaj v súvislosti s neplatnosťou zosplatnenia rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/38/2021 z 24. 02. 2022).

107. V posudzovanej veci neboli splnené kumulatívne zákonné podmienky pre uplatnenie práva žalobcu podľa § 565, § 53 ods. 9 OZ, pričom zo žalobcom predložených výziev nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou zmluvy bol žalovaný v omeškaní (porovnaj obdobne vo veci iného dodávateľa rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.13CoCsp/24/2021 z 27. 04. 2022).

108. V danom prípade tak výzva k splateniu celého úveru (č.l.30) neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplateniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2CoCsp/31/2023 z 30. 01. 2024, rovnako rozsudok Krajského súdu Prešov 17Co/171/2018zo dňa 04.04.2019). Porovnaj tiež rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7CoCsp/14/2021, kde súd uviedol, že „neuviedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatnil celý dlh, vyplývajúci z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

109. Súd v tejto súvislosti odkazuje aj na ďalšie rozhodnutia, napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp/9/2024 z 31. 07. 2024, sp.zn. 13CoCsp/33/2023 z 27. 06. 2024 a sp.zn. 11CoCsp/7/2024 z 27. 06. 2024, v ktorých rozhodnutiach súdy dospeli k záveru k akému sa prikláňa aj tunajší súd v prejednávanej spore o nutnosti špecifikácie splátky, pre ktorú došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru.

110. Platnosťou mimoriadneho zosplatenia sa vo vyššie uvedených intenciách zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý poukázal na to, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/2/2023 z 25. 01. 2024). Nejde pritom len o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.januára 2024. Už v uznesení sp. zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 6. septembra 2023 sa najvyšší súd nijako nevymedzil proti právnomu záveru odvolacieho súdu, že upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie právopodľa § 565 Občianskeho zákonníka musí obsahovať identifikáciu konkrétnej splátky, s ktorou jespotebiteľ v omeškaní, a že možnosť veriteľa žiadať o zapltenie celej pohľadávky pre nesplnenieniektorej splátky vzniká len vtedy, ak je dlžník v omeškaní s tou konkrétnou splátkou, vo vzťahu ku ktorej bol upozornený na uplatnenie tohto práva. Najvyšší súd tu dal do pozornosti svojej rozhodnutia týkajúce sa zapltenia celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 v spojení s § 53ods. 9 Občianskeho zákonníka) a plynutia premlčacej doby (§ 101 a § 103 Občianskeho zákonníka) pri spotrebiteľských zmluvách, a to uznesenie z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020 (R 71/2018), uznesenie z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, uznesenie z 15. decembra 2022 sp. zn.4Cdo/132/2021, uznesenie z 31. januára 2023 sp. zn. 5Cdo/26/2022 a uznesenie z 31. januára 2023sp. zn. 9Cdo/368/2021 a uviedol, že aj keď je v týchto rozhodnutiach prioritne riešená otázka začiatku plynutia premlčacej doby pri uplatnení zapltenia celej pohľadávky pri strate výhody splátok, tak zároveň je tam zdôraznená aj potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle §565 Občianskeho zákonníka a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Aj v uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2024 z 26. júna 2024 najvyšší súd konštatoval, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zapltením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Tento svoj právny názor zopakoval najvyšší súd aj vo svojom uznesení sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024 a odkázal naň aj v rozsudku sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31. júla 2024. Jednoznačne sa najvyšší súd vyjadril v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny

úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ).“

111. Súd prijíma uvedený výklad dotknutých zákonných ustanovení najvyšším súdom v tom zmysle, že veriteľ má právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky úveru len vtedy, ak je dlžník v omeškaní s tou konkrétnou splátkou, vo vzťahu ku ktorej bol upozornený na uplatnenie tohto práva v zmysle §53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ak upozornenie veriteľa na možnosť využitia tohto práva identifikáciu konkrétnej omeškanej splátky úveru neobsahuje, je takýto právny úkon neurčitý a dôsledkom toho podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný. Pre

112. Žalobca síce vo svojich písomných vyjadreniach tvrdil, že úver zosplatnil pre omeškanie s úhradou splátky splatnej v auguste 2023, avšak toto svoje tvrdenie žiadnym dôkazom nepreukázal.

113. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca mal právo len na vrátenie istiny úveru. Keďže zároveň súd dospel k záveru o nemožnosti predčasného zosplatenia úveru, mohol žalobcovi priznať iba istinu splatných nepremlčaných splátok do dňa vyhlásenia rozsudku.

114. Ku dňu vydania rozhodnutia súdu bola uhradená pohľadávka do výšky 4707,70 eur, bolo potrebné započítať celé plnenie na splatnú istinu. Keďže zároveň súd dospel k záveru o nemožnosti predčasného zosplatenia úveru, bolo jeho povinnosťou sa vyporiadať s amortizáciu istiny, a to prostredníctvom amortizačnej tabuľky (§ 9 ods. 5 ZoSÚ).

115. Za tejto situácie sa v prípade aplikačnej praxe sudov vyskytujú viaceré názory:

116. Podľa jedného názoru, keďže dlh žalovaného je bezúročný a bez poplatkov, v zmluve bolo dohodnuté, že dlh bude uhradený za 96 mesiacov, v takom prípade bude výška splátky istiny úveru mesačne predstavovať 332,81 eura (úver vo výške 31.950,- eur : 96 splátok = 332,81 eur, splátka istiny úveru). V súvislosti s uvedeným výpočtom súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17CoCsp/38/2021 z 24. 02. 2022.

117. Podľa ďalšieho názoru je potrebné vychádzať z amortizácie úveru určenej vo formulárovej zmluve práve žalobcom. V súvislosti s takýmto postupom porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022. Vzhľadom na predloženú históriu úveru sa javí, že k zmluve existovala amortizačná tabuľka, v ktorej je presne uvedené, aká suma tej ktorej splátky pripadá na istinu a úrok, prípadne ďalšie poplatky, teda by z tejto listiny bola zrejmá presná výška splatnej istiny tej ktorej splátky. Napriek opakovaným výzvam však žalobca súdu túto amortizačnú tabuľku nepredložil, súd preto postupoval prvým z vyššie uvedených a judikatúrou súdov akceptovaných spôsobov a vychádzal z výšky splátky istiny úveru 332,81 eur.

118. Do dňa vyhlásenia rozsudku 5.9.2025 tak bolo splatných na istine pri nezohľadnení amortizácie najviac 46 splátok po 332,81 eur, teda spolu 15.309,26 eur (úver vo výške 31950 eur : 96 splátok = 332,81 eur, splátka istiny úveru), pričom žalovaným je splátkami uhradených celkovo 4707,70 eur (História úveru na čl. 33, vyjadrenie žalobcu z 28.3.2025).

119. Podľa názoru súdu žalobca mohol od žalovaného vyžadovať len splatnú istinu ku dňu vyhlásenia rozsudku, pričom táto suma predstavuje 15.309,26 eur (istina 46 splatných splátok. Súd je tak toho názoru, že žalobca môže od žalovaného vyžadovať len splatnú istinu ku dňu vyhlásenia rozsudku v sume 15.309,26 eur po odrátaní všetkých úhrad v sume 4707,70 eur, teda spolu sumu 10.601,56 eur, v ktorej časti žalobe žalobcu vyhovel a vo zvyšku žalobu ako predčasne podanú ohľadne dlžnej istiny úveru zamietol. Nad sumu istiny úveru je žaloba zamietnutá z vyššie uvedených dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

120. Uvedené reflektuje názor vyjadrený vo vyššie uvedenom rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5CoCsp/53/2020 z 24. 02. 2022. S poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, súd pri nejednoznačnom výklade problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, uprednostnil ten výklad a postupoval v súlade aplikačnou praxou vyšších súdov, ktorá sleduje záujem spotrebiteľa.

121. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca mal právo len na vrátenie istiny úveru. Keďže zároveň súd dospel k záveru o nemožnosti predčasného zosplatenia úveru, mohol žalobcovi priznať iba istinu splatných nepremičaných splátok do dňa vyhlásenia rozsudku.

122. Vyššie uvedené žalovaného nezbavuje povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, a to uhrádzať dlžnú sumu splátok istiny úveru, ktorá sa postupne stane splatnou v budúcnosti (každý nasledujúci mesiac), a to až do zaplatenia celej istiny úveru.

123. Žalovaného tak súd zaviazal na úhradu nesplatenj istiny v sume 10.601,56 eur.

124. Žalovaného zároveň súd zaviazal na úhradu úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok.

125. Žalovaný sa s plnením dlhu v splátkach dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z istiny splatných splátok vo výške od 7,15% do 9,50 % ročne, ktorého výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády v období od 12.4.2023 až 24.8.2025, a to až do dňa zaplatenia týchto splátok.

126. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 12.4.2023 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 3,5% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 8,5 % ročne, ku dňu 24.5.2023 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 3,75% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 8,75 % ročne, ku dňu 24.6.2023 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 4% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 9 % ročne, ku dňu 24.8.2023 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 4,25% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 9,25 % ročne, ku dňu 24.9.2023 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 4,50% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 9,50 % ročne, ku dňu 24.6.2024 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 4,25% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 9,25 % ročne, ku dňu 24.9.2024 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 3,65 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 8,65 % ročne, ku dňu 24.10.2024 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 3,40 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 8,40 % ročne, ku dňu 24.12.2024 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 3,15% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 8,15 % ročne, ku dňu 24.2.2025 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 2,90% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 7,90 % ročne, ku dňu 24.3.2025 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 2,65% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 7,65 % ročne, ku dňu 24.4.2025 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 2,40% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 7,40 % ročne, ku dňu 24.6.2025 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 2,15% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 7,15 % ročne. Nakoľko žalobca žiadal úrok z omeškania (z celej istiny úveru) odo dňa 12.4.2023, v tomto smere súd nemohol prekročiť jeho návrh a zo splátok splatných od 23.1.2023 (čiastočne bola uhradená, pričom dlžná suma z tejto splátky predstavuje 284,45 eur), od 23.2.2023 a od 23.3.2023 každej v sume po 332,81 eur súd priznal úrok z omeškania až od žalobcom žiadaného dňa 12.4.2023 z celkovej sumy splátok 950,07 eur do zaplatenia (284,45 eur + 332,81 eur +332,81 eur=950,07 eur). Vo zvyšku súd žalobu žalobcu ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

127. V prípade, že by súd vychádzal z názoru, že nie je potrebné zohľadniť ani amortizačnú tabuľku a ani skutočnosť, že splátky pozostávajú z istiny a úroku a vychádzal by z celých splátok úveru podľa zmluvy, teda 467,84 eur mesačne, by dlžná suma istiny úveru po odrátaní úhrad 4707,70 eur bola 16.812,94 eur (46 splátok x 467,84 eur = 21.520,64 eur). O zvyšku by aj tak bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť, a to nie len z dôvodu jej predčasného podania ohľadne dosiaľ nesplatených splátok, ale nad sumu 21.520,64 eur aj ohľadne vyššie konštatovanej bezúročnosti úveru.

128. Súd však zdôrazňuje, že primárne bolo potrebné vychádzať z amortizačnej tabuľky, pričom nemohol rozhodnúť v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa z dôvodu, že si nesplnil v konaní povinnosť žalobca a súdu nepredložil žiadanú amortizačnú tabuľku. Bolo práve v možnostiach žalobcu, ktorý ako

dodávateľ koncipoval formulárovú zmluvu, aby nastavil amortizáciu splátok úveru. Pokiaľ je to práve žalobca ako dodávateľ, ktorý závadne konal, čoho dôsledkom bola bezúročnosť úveru a nemožnosť jeho predčasného zosplatenia (resp. neplatnosť zosplatenia), súd nevidí dôvody, prečo by za takej situácie mal byť zvýhodnený vo vzťahu k spotrebiteľovi žalobca, priznaním splátok v celej výške a v rozpore so žalobcom pripraveným obsahom zmluvy, tomuto priznať aj nárok na istinu, ktorý podľa zmluvy doposiaľ nie je splatný a uvedeným spôsobom modifikovať obsah zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

129. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

130. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

131. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

132. Z pôvodne uplatnenej sumy 32.638,44 eur (istina v sume 29066,87 eur + úrok 3571,57 eur) spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom, súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 10.601,56 eur. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol, čo predstavuje úspech žalovaného. Žalobca bol úspešný iba v časti nároku na zaplatenie sumy 10.601,56. Žalobcov úspech tak predstavoval 33 % (10.601,56 eur x 100 : 32.638,44 eur = 32,48%) a neúspech 67,52%. Úspešnejšiemu žalovanému tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35 % (67,52 – 32,48 = 35,04%).

133. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli a ani mu zo spisu nevyplývajú, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že nemá nárok na náhradu trov konania, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

134. Pokiaľ ide o nezarátanie nevyčísleného príslušenstva pre posúdenie pomeru úspechu strán sporu v konania, súd zdôrazňuje, že nie je dôvod započítavať nevyčíslené príslušenstvo pohľadávky viažuce sa na úspešne priznanú istinu žalobcovi ako neúspech v otázke náhrady trov konania. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na aktuálnu judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019. V súvislosti s vyššie uvedeným spôsobom určenia úspechu strán sporu, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/136/2017 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré rozhodnutie zohľadňuje uznesenie NS SR sp.zn.6Obo/243/2007 z 27.11.2008.

135. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.